

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sacra Veterum Temporum Uti Et Evangelica, Ac
Apostolica Historia**

Steinhart, Franz

Ingolstadii, 1734

VD18 90104692

Eliasib, Dux & Pontifex Judæorum. Filius Joachim Esdræ 2, C, 12.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62332)

mille ducentarum navium. In aditu Græciæ Lacedæmonii strenuè ad Thermopylas resistunt cæsis Persarum viginti millibus; victus deinde Xerxes ad Salaminam per Themistoclem Atheniensium Ducem navali prælio fugit Helespontum versus, ac relicto in Græcia Mardonio Duce ac Gencro suo in Asia minore confedit, unde cum per biennium quinque præliis suorum clades ac interneconem spectasset, rediit in Persidem, cumque aliquot adhuc annos regnasset ab Artabano demum regionum satellitum Principe occisus est, qui si ex Patris Institutis, ut ait Josephus, nihil circa divinum cultum apud Judæos mutavit, ipse quoque Sacrificiorum sumptus Jerosolymæ magna saltem ex parte suppeditavit. Eidem in Imperio successit filius Artaxerxes, qui & Assuerus dicitur, & Longimanus ob unam manum alterâ longiorem.

Artaxerxes
sive Assuerus
Rex Pers.

Eliafib, Dux & Pontifex Judæorum.

Filius Joachim Esdræ 2, c. 12.

Artaxerxes bellum contra Græciam profecutus quidem est, at infelici semper eventu Græcis præsertim Atheniensibus terrâ marique prævalentibus; ut denique ignominiosam pacem inire cogeretur ea lege, ut Græcas Asiæ minoris urbes liberas relinqueret, néve ad mare propiùs intervallo, quantus equi cursus est, accederet. felicior fuit contra Ægyptios iterum rebelles, quos licet ab Atheniensibus adjutos demum perdomuit. Tertio Imperii anno constitutis ab India usque Æthiopiam per centum viginti septem Provincias Præfectis aliisque Principibus viris ac Ducibus ad gloriæ ac magnificentiæ suæ ostentationem exhibuit grande convivium per 180. continuos dies; septem diebus ultimis Susanos quoque urbis regiæ cives à minimo usque ad maximum mensæ suæ adesse voluit in atrio regionum hortorum ac nemorum instructæ. ut verò oculos omnium convivarum insigni aliquo spectaculo etiam delectaret, ultimo convivii die, cum Rex esset hilarior, & incaluisse mero, monuit Eunuchos, Reginam posito super caput ejus diademate introducerent, ut ostenderet cunctis populis & Principibus pulchritudinem ejus; at illa renuit venire. Rex contemptum se putans à muliere è sententia septem Principum, quos habebat consilia-

Ab An. 3535.

Artaxerxes
Estherem pu-
ellam Judæ-
am in Regi-
nam assumit,
Lib. Esther
c. 1. & 2.

rios

rios intimos, eam repudiavit; totóque Regno quæri jussit Virgines forma præstantes, è quibus loco Vasthi Reginam eligeret. In harum numerum venit Esther puella Judæa, quam Mardocheus nobilis in aula Judæus mortuo utroque Parente adoptarat in filiam, educata deinceps cum aliis electis Virginibus in domo regia, & assumpta deinde ab Assuero in Reginam ob eximiam præ cæteris pulchritudinem.

Esdra cum Sociis in Judæam venit. Esd. l. i. c. 7.

Hoc tempore apud Babylonem degentium Judæorum primarius Sacerdos erat Esdras Legis Doctor & Scriba, ut eum Artaxerxes vocat, doctissimus. Is cum accepisset Jerosolymis multa tum quæ ad DEI cultum tum quæ ad mores pertinent, esse depravata, statuit illuc cum sociis præsertim Sacerdotibus & Levitis proficisci, ut prolapsos Judæorum mores emendaret, & omnia ad primævam Legis normam corrigeret, cumque gratiã valeret apud Artaxerxem, non solum licentiam deducendi novam rursum Judæorum coloniam, sed & literas publicas ab eo obtinuit plenas regiis favoribus cum amplissima potestate veluti Commissarius Regius constituendi Judices & Præsides inter Judæos, horumque delicta pœnis coercendi. Itaque post jejunium fusasque pro itinere prospero preces cum collectis Babylone mille septingentis septuaginta quinque sociis septimo anno Artaxerxis iter ingressus est, deferens secum vasa aurea & argentea, multaque talenta auri & argenti, quæ Rex & Optimates alique in Judæorum Legem & gentem benè affecti DEO Israël offerri voluerunt, instructus præterea literis ad Præfectos regio trans flumen, scilicet Euphratem datis, quibus jubebantur de thesauro & fisco Regis Esdræ præbere sine mora quidquid petierit, usque ad argenti talenta centum; & usque ad frumenti coros centum, & usque ad vini batos centum; sal verò absque mensura.

Esdra reformat Judæorum mores. c. 8. v. 32.

Intra quatuor menses Jerosolymam venerunt; tres dies quieti & mutuis officiis dati; quarta adventus die appensum est aurum & argentum & vasa in domo DEI; peractis Sacrificiis tradita sunt Satrapis edicta Regis, qui tam populum, quam Domum DEI honore ac favore prosecuti sunt visâ Regis in eos tam insigni benevolentia. Inde Esdras reformationis negotium aggressus est. præcipuus ipsius labor fuit disjungere illegitima cum alieni-

alienigenis connubia, quibus non solum multi de populo sed & Principes, Sacerdotes & Levitæ coinquinati erant.

Sub istud reformationis tempus opportunè quoque surrexit Malachias Prophetarum ultimus, & imprimis Judæos arguit ingratitude in DEum tantorum bonorum Authorem, deinde Sacerdotibus negligentiam, socordiam & impietatem exprobrat, prædixit abolito Sacerdotio & Sacrificio Aaronico subsécutorum aliud longè nobilius & jure Sacrificium Eucharisticum, reprehendit illegitima cum alienigenis connubia, promittit adventum Christi, ejusque Præcursores Joannem, ob negatas DEO decimas & primitias minatur perituras Judæis fruges, demum denuntiat extremi Judicii diem, ejusque Prodromum Eliam, qui reliquias Judæorum convertet ad Christum, mortuus demum est adhuc Juvenis, ac in proprio agello juxta majores suos repositus, ut testatur Epiphanius in libro de vita & morte Prophetarum.

Malachias
prophetar
Per 4. cap. 12.

Interim Susis gravissima tempestas in Judæos excitata est. Assuerus Amanum gente Macedonem recens exaltaverat super omnes Principes, quos habebat, eumque juxta Imperium Regis adorabant omnes tervi, qui in foribus Palatii versabantur. solus Mardochæus prætereunti non flectebat genu; quod ille in sui contemptum interpretatus non ipsum tantum in crucem agere, sed totam Judæorum gentem, cujus jam prius hostis erat, perdere decrevit. commodo suis consiliis tempore Regem adit, monetque, populum quendam per omnes Regni ipsius Provincias dispersum & à se mutuo separatim novis uti legibus & cæremoniis, Regisque etiam Imperia contemnere, haud sanè Regno expedire, eum tolerari, ne amplius insolescat; decernat, ut populus ille pereat. Rex, cujus animus ab Amano possidebatur, dat ei potestatem agendi de populo, quidquid ipsi placeret. Igitur primo mense litteras Regis annulo obsignatas variisque linguis scriptas per cursores regios quaquaversum mittit ad Satrapas & Magistratus, quibus jubebantur die decimo tertio mensis ultimi Judæos omnes interficere à puero usque ad senem parvulos & mulieres, statimque etiam Susis urbe regia pependit edictum cunctis Judæis, qui Susis erant, stentibus. Verùm Regina, à Mardochæo monita jam non amplius dissimulatâ patriâ ac populo suo periculum discussit. Aman jussu Regis audita illius machinatione &

Regina Esther gravissimam in populum suum tempestatem avertit. Esther c. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. & 16.

Sacra Veterum Temp. Histor.

Ff

cro-

crudelitate in Regem quoque redundante, in patibulo, quod Mardocheus paraverat, suspensus est: Mardocheus, cujus fide & beneficiis ob detectam olim duorum Eunuchorum conjurationem Rex se vivere affirmavit, ad dignitatem & locum Amani evectus: edictum in Judæos irritatum, eisque præterea facultas data est, se de inimicis suis eo ipso die, quo ipsi perire debebant, ulciscendi, occisæque sunt præter decem filios Aman & quingentos viros in urbe Regia per omnes Regis Provincias septuaginta quinque millia, quo factum est, ut grandis cunctos Judaici nominis terror invaderet, ipsique Provinciarum Judices, & Duces & Procuratores Judæos extollerent timore Mardochei, quem Principem Palatii & plurimum posse cognoverant. Plures quoque alterius gentis & sectæ Judæorum Religionis & cæremoniis sese junxerunt. Rex verò publicis literis Judæos justis utentes legibus & filios altissimi & maximi semperque viventis DEI, atque hujus beneficio Patribus suis & sibi Regnum esse traditum & usque hodie custodiri testatus est.

Nehemias
obtinere à Re-
ge facultatem
reparandi
muros Jeru-
salem.

Esd. 1. sc. 1. &
2.

Inter tot tantisque jam aliquot Regum favores nihilominus Judæi, qui habitabant Jerosolymis, hætenus semper erant in afflictione magna & opprobrio apud vicinas gentes, præcipue Samaritanos, à quibus deridebantur, quod *murus Jerusalem diripatus* adhuc jaceret, nec à tanto tempore licuisset mœnia instaurare, ut tum Templum tum civitas esset in tuto, neque pateret omnium injuriis. nunc verò tandem etiam istud obtinuerunt. Erat Susis Nehemias Judæus Artaxerxi à poculis & in paucis charus. Hic per nuntium Jerosolymis missum edoctus miserabilem murorum urbisque statum captata occasione Regi ad mensam cum Regina sedenti ministrans tristiori vultu exponit. Rogante Rege, quorsum istud diceret, petiit, ut si Regi bonum videretur, mitteret se in Judæam cum potestate ædificandi muros Jerusalem. Esthere negotium promovente annuit Rex ea tamen lege, ut præstituto tempore Susas rediret.

Nehemias, Dux Judæorum.

Ædificantur
muri Jerusa-
lem.

Esd. 2. sc. 1. &
2.

Itaque vigesimo Artaxerxis anno cum regionum equitum committatu è Perside in Judæam iter ingressus est. Tertio ad-